

РЕШЕНИЕ

№ 21910

гр. София, 31.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Танка Цонева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6825** по описа за **2024** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII /чл. 208 и сл./ от АПК на касационните основания по чл. 348 от НПК и е образувано по жалба на В. В. Х., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], чрез адв. Ц. С. – САК, срещу Решение № 2760/12.06.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 11280/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 97-и състав, с което е потвърдено изцяло НП № 23-4332-012552/28.06.2023 г., издадено от началник – група при СДВР, Отдел „ПП“ при МВР, с което са му наложени административни наказания: глоба в размер на 3 000.00 /три хиляди/ лева, на основание чл. 175а, ал. 1, предл. 3, във вр. с чл. 104б, т. 2 от З.Дв.П. и е лишен от право да управлява МПС за срок от дванадесет месеца.

Касаторът иска съдът да отмени решението на СРС като твърди, че същото е незаконосъобразно – неправилно, необосновано и постановено при противоречие с материалния закон. В жалбата се твърди, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че е налице извършено нарушение. В с.з. не се представлява. Представено е писмено становище от адв. С., който поддържа жалбата, претендира разноски.

Ответникът в касационното производство – редовно призован, не се представлява и не изразява становище.

Представителят на СГП изразява становище, че жалбата е неоснователна като въззивното решение следва да бъде потвърдено.

След цялостна преценка на събраните по делото писмени доказателства и като взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна:

С процесното решение е потвърдено процесното наказателно постановление. В мотивите си районният съд е приел, че липсва съществено нарушение на производствените правила и на материалния закон при издаването на НП.

В хода на съдебното производство, въззивният съд правилно е приложил материалния закон като липсва касационно основание за отмяна на процесното решение. В случая, правилно е прието, че нарушението на чл. 175а, ал. 1, предл. 3, във вр. с чл. 104б, т. 2 от З.Дв.П. е извършено от нарушителя.

С процесното решение е потвърдено изцяло НП № 23-4332-012552/28.06.2023 г., издадено от началник – група при СДВР, Отдел „ПП“ при МВР, с което на жалбоподателя са наложени административни наказания: глоба в размер на 3 000.00 /три хиляди/ лева, на основание чл. 175а, ал. 1, предл. 3, във вр. с чл. 104б, т. 2 от З.Дв.П. и е лишен от право да управлява МПС за срок от дванадесет месеца.

В мотивите си районният съд приема, че нарушението е извършено от нарушителя. Съдът, въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства приема за установена по делото фактическата обстановка, описана в наказателното постановление, а именно: факта, че нарушителят е управлявал описаното МПС на посочените дата и в посочения час ползва път, отворен за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с неговото предназначение за превоз на хора и товари като локалното платно за движение привежда автомобила в плъзгащи движения, дърпайки ръчна спирачка – т.н. „дрифт“. При така установената по делото фактическа обстановка, районният съд приема за установено, че нарушителят е осъществил състава на нарушение по чл. чл. 175а, ал. 1, предл. 3, във вр. с чл. 104б, т. 2 от З.Дв.П. Излагат се мотиви за липса на съществено нарушение на производствените правила, допуснато в хода на адм.-наказателното производство.

Като е достигнал до тези правни изводи, въззивният съд правилно е приложил материалния закон като липсва касационно основание за отмяна на процесното решение.

В преценката на събраните в хода на производството гласни и писмени доказателства, въззивният съд правилно и в съответствие с логическите и опитните правила е достигнал до правно обосновани фактически изводи за правно значимите по отношение на спора юридически факти, относно доказаване на извършеното нарушение. Настоящият състав на съда намира, че установеното нарушение е доказано по безспорен начин като точно е спазен процесуалния ред като всички реквизити на АУАН са налице. Налице са достатъчно доказателства, относно авторството и факта на извършеното нарушение.

Съгласно чл. 175а. (Нов - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.), ал. 1 от З.Дв.П.: „Наказва се с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който организира или участва в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.“

Съдът намира за неоснователни възраженията на касатора. По делото не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, респ. ограничаване правото на защита на нарушителя. Събрани са писмени и гласни доказателства, относно

авторството на деянието. Точно е установено мястото на нарушението, като същото е подробно описано в НП и в АУАН. Всички възражения са подробно обсъдени, включително и относно мястото на нарушението и доказателствата, относно авторството. Правилно се приема, че свидетели – очевидци са полицейски служители, които са установили лично извършването на противоправното деяние като гласните доказателства са обсъдени подробно поотделно и в съвкупност. Изложени са доводи от съда в .з. от 24.04.24 г. за отхвърлянето на искането за прилагане на видеозаписи от камери на бензиностанция „Ш.“ в посока, че нарушението не е извършено пред същата, а след нея, които се споделят от настоящият състав на съда. Освен това, от момента на нарушението до момента на с.з., в което е направено искането е изминал голям период от време, като е твърде вероятно такива записи да не се пазят в този търговски обект, аналогично на унищожаването на записи от патрулния автомобил. Никакви искания в посока на обезпечаване на такива доказателства /посредством издаване съдебно удостоверение например/ не са правени и не са представяни данни, че се съхраняват такива записи към момента на правене на искането или в последващ момент.

Размерът на кумулативно наложените санкции е правилно определен от наказващия орган, съобразно разпоредбата на чл. 27, ал. 2 и 3 от ЗАНН към твърдия размер, предвиден в действащата към момента на нарушението правна норма и липсват основания за изменението им.

Оспорваното решение е правилно и законосъобразно, постановено в съответствие с материалния закон и процесуалните правила, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

От ответника не се претендират разноски, като въпреки изхода на спора такива не следва да се присъждат.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2760/12.06.2024 г., постановено по н.а.х.д. № 11280/2023 г. по описа на Софийски районен съд, 97-и състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.